

AUGUST 1982

2. Oppsummering av 1.mai 1982.-9.Melding til partimedlemmer under utdanning eller i jobb i utdanningssektoren.-10.Foran prinsipp-program diskusjonen for AKP(m-l)s 4.landsmøte.-11.Melding om rammeavtaledebatten.-11.Send inn forslag til vedtektene i høst!.-12.Overføringsproblemet.-14.Debatten om forsvar og fred.-16.Utviklinga i Kina.-17.Hvor langt skal partinormene få skli ut?.-18.Debatten om AKP har livets rett.-19.Alltid paria eller...

OPPSUMMERING

AV 1.MAI 1982

Denne oppsummeringa er skrevet ut av en enkeltkamerat på bakgrunn av 1.mai-oppsummering i SK. SKAU støtter

hovedretninga i oppsummeringa, uten dermed å ha gjennomdrøfta og tatt standpunkt til alle enkeltstandpunkta.

1. HELHETSVURDERING AV 1.MAI 1982.

HOVEDSIDA POSITIV

1.mai 1982 må oppsummeres som i hovedsak positiv og en framgang for den den 1.mai-linja partiet står for.

I 1.mai-direktivet pekte SK på at den politiske og taktiske situasjonen foran 1.mai var vanskelig. To problemer ble spesielt trukket fram:

- Vi ville stå overfor et sosialdemokrati i opposisjon, som kunne spille demagogisk på «enhet mot Høyre-regjeringa» - og

- Vi ville stå overfor utfordringa fra den revisjonistiske og passivistisk influerte fredsbevegelsen, en utfordring som var forsterka ved at det var klart at det i partiet var betydelige motisgelser rundt dette spørsmålet.

SK mener at partiet i hovedsak kom bra fra den utfordringa denne situasjonen stilte oss overfor:

- 1.mai ble først og fremst prega av støtte til transportarbeider-streiken og anti-imperialistisk solidaritetsstøtte til frigjøringskampene og kritikk av supermaktene, ikke av krav om å få DNA tilbake i regjeringssposisjon og om allmenn nedrustning og fred på supermaktens nåde.

Oppslutninga om klassekamp-arrangementa hadde også en svak økning. Noen viktige plasser der de togene vi har støtta har gått tilbake i oppslutning de siste åra, ble denne tendensen snudd i år

(eks. Oslo, Tønsberg, Porsgrunn, Hamar..).

SV og NKP kom dårlig ut av 1.mai. SV la seg de fleste stedene så tett opp til DNA at de ble nærmest politisk utradert som sjølstendig alternativ på 1.mai. For NKPs pro-sovjetisme ble 1.mai et enda større nederlag, landet sett som helhet.

VIKTIGE HØYREFEIL

Men 1.mai er også prega av at det flere steder ble gjort avvik fra partiets linje. Disse avvika hadde først og fremst sammenheng med *viktige høyrefeil* som gjorde disse stedene.

Disse feila, sammen med den 1.mai-linja SV fulgte, var med og la grunnlaget for at DNA kom så bra ut av 1.mai som de gjorde.

Ett fellestrekk ved de høyrefeila partiet gjorde, var at de *avdekket vakling overfor sosialdemokratiet og sosialdemokratiske trekk i partiet*.

Disse feila førte til at av flere steder deltok i Samorgtog på et grunnlag som ikke tjente de politiske målsettingene våre. Ett av disse stedene mener vi var Stavanger. FFF slutta der opp om et tog som var kontrollert av sosialdemokratiet og som sto for ei åpen pasifistisk nedrustningslinje.

Grunnlaget for tilslutninga var en del bra faglige paroler, deriblant noen som

åpent markerte ei kamplinje i motsetning til classesamarbeid, som full støtte til den »ulovlige» streiken ver Norway Foods. Det syens klart at vi tok noen skritt fram i å få markert en *faglig* klassekamp-profil, men allikevel holder sosialdemokratiet kontrollen: »Full kompensasjon for prisstigninga» brøyt ikke med DNAs tarifflinje, da den ikke tok standpunkt til *nivået* tillegget skulle kreves på. Den logiske konsekvensen av parola »Ingen begrensninger i den frie forhandlingsretten, kobling og lønnsnemnd blir ikke akseptert» var sjølsagt Stem Nei til J&Met-oppgjøret, men den tolkninga ble ikke uttrykt, da DNA hadde taleren (Lars A. Myhre).

Som allerede nevnt, så hadde taleren betydning for forholdet mellom klassekamplinja og classesamarbeidslinja.

Profilen på krig-fred-spørsmålet gjør at det ikke kan være noen tvil om at toget som helhet var uakseptabelt. Her ble det »full pott» til NTA-ledelsens linje, under hovedparola »Nedrustning - ikke kald krig» og ingen paroler som retta seg direkte mot supermaktenes opprustning. FF tok offentlig avstand fra den politikken, gjennom løpeseddel, men den konsekvensen som burde vært trukket var at det ikke var mulig å slutte opp om et tog som sto for denne politikken.

For å illustrere skillelinjene mellom uriktige og riktige enhetstog vil vi kort peke på hovedtrekka i et av de beste Samorgtoga vi deltok i, Førde:

Linja for tariffkampen var helt bestemt gjennom parolene:

»Til kamp mot lønnsnedslag og arbeidsløyse».

»Kjøpekrafta opp på -79-nivå og ei parole som krevde individuell lønnsgaranti.

Sammen med en *taler som sto på klassekamplinja* (Mæ i Pa ær) ble dette bl.a. en direkte avvisning av Jern og Met.forslaget.

Atom-parola var »A-våpenfritt Norden - USA og Sovjet må ruste ned». Et

kompromiss med nedrustningsbevegelsen, men som sikra søkelys mot supermaktene. Sammen med klare anti-imperialistiske paroler ellers, ble derfor kampen mot imperialismen brukbart ivaretatt.

Flere lokale paroler var skarpe og sto for ei kamplinje.

Helheten i toget ble for mye prega av klassekamplinja til at DNA kunne akseptere det. De trakk seg derfor ut og laga eget tog.

Uten dermed å påstå at Stavanger og Førde utgjorde ytterpunktene så er det klart at flertallet av Samorgtoga vi deltok i plasserer seg på skalaen mellom disse. Det vil føre for langt her å gå nærmere inn på flere arrangement. Det vil bli tatt opp direkte med distriktpartia.

Det var ikke bare de stedene vi endte opp i feilaktige enhets-arrangement at de sosialdemokratiske høyrefeila var representert. På mange steder sto det en ganske skarp linjekamp i partiet: En kamp mellom ei linje for å holde fast på arrangement på et anti-imperialistisk og konsekvent klassekampgrunnlag og ei linje for enhet med sosialdemokratiet som viska ut skillet mellom klassekamp-linja og classesamarbeidslinja.

Dette gjør det nødvendig å gå nærmere inn på de viktigste områdene for denne linjekampen, for å trekke lærdommer av den og korrigere feila som den den avdekket i partiet (Se pkt. 2 og 3 i oppsummeringa).

Den politiske situasjonen vil være oppe i tida framover, med DNA på offensiven for å vinne tilbake regjeringsmakta, gjør dette ekstra påkrevet.

FLERE ÅRSAKER TIL FEILA

Når vi nå skal bruke 1.mai-erfaringene til å reise kamp mot sosialdemokratisk innflytelse i partiet, så må vi ta med i betraktninga at feila vi gjorde hadde flere

»kilden», eks:

- Indre svakheter i partiet, som også omfatta at vi vakla på hva som er målsettinga for 1.mai-arbeidet.

- Mangel på skikkelig analyse av DNA sin strategi og taktikk. (Kjenner vi ikke motstanderen gjør vi lett feil).

- Problemer pga. framgang.

Når det gjelder den siste av disse, så har den økte faglige innflytelsen partiet har fått gitt *større muligheter* til å ta fra DNA grepet om Samorg-arrangementa. Dersom vi ikke utvikler en *klar strategi* for

hvordan vi skal bruke denne innflytelsen til gradvis å »ta» DNA, så er det »duka» for at vi skal bli overoptimistiske og gå inn i samarbeid med DNA så snart vi oppnår delseire, seire som ikke undergraver dominansen til sosialdemokratiet.

Når vi trekker fram denne bakgrunnen for noen av de feila som ble gjort, er dette ikke for å bagatellisere feila, snarere tvert imot. Vi må regne med fortsatt økt faglig innflytelse. Dersom vi ikke drøfter hva slags strategi vi skal ha, står vi i fare for å gjøre enda større feil neste år.

2. KAMPEN OMKRING DEN POLITISKE PLATTFORMEN FOR 1.MAI.

Ser vi på de politiske plattformene til arrangementene vi støtta, viser de at de viktigste avvika gikk i sosialdemokratisk retning. På ett område, deler av forsvarspolitikken, gjorde vi viktige feil i forhold til revisjonismen og sosialimperialismen.

Vi skal kort gå nærmere inn på de sentrale områdene som hadde betydning for karakteren til arrangementa:

Internasjonal solidaritet og støtte til frigjøringskampene mot imperialismen.

Partiet slåss her godt og framgangsrikt for sin politikk, unntatt på ett punkt. Dette fikk konsekvenser også utover sjølve de arrangementene partiet støtta, ved at konkurrerende arrangementer måtte ta hensyn til den økte oppslutninga om standpunkta til partiet. De fleste av de feilaktige enhetsarrangementa vi deltok i, hadde også gode paroler på dette området.

Det ene punktet vi gjorde en dårlig innsats på var *støtten til samene*. Mens vi sloss bra for solidariteten og støtten med frigjøringskampene i 3.verden og Polen, så var vi tilbakeholdne med å støtte overgrepa mot imperialistisk undertrykking innafor våre egne grenser. Vi fikk med denne støtten bare i et fåtall av Samorgtoga vi deltok i. Endel steder ble det heller ikke gjort forsøk på å få dem med. Dette var et sjåvinistisk avvik, gjort gjennom kompromiss og

opportunisme i forhold til DNA.

FORSVARSPOLITIKKEN

Pro-sosialimperialistiske og pasifistiske krefter fikk ikke det gjennombruddet vi kunne frykte og som 1.mai-direktivet advarte mot.

1.mai gjenspeilte at enheten i partiet på linja overfor den såkalte fredsbevegelsen var blitt større i løpet av vinteren.

I hovedsak takla vi atomspørsmålet OK, ved å gå ut med egne initiativ og slåss for dem. Bare 4-5 steder gikk vi inn i enhetsarrangement på »NTA-paroler», eks. Norden som atomfri sone, uten å få med fjerning av atomvåpna retta mot Norden.

Vi slo også tilbake kravet om *allmenn nedrustning* til fordel for å rette kravet mot *supermaktene*.

Men, også når det gjaldt forsvarspolitikken, gjorde vi ett viktig avvik. Vi reiste ikke kamp mot pasifismen, men inngikk en slags »våpenstilstand» med den, i spørsmålet om et sterkt og uavhengig konvensjonelt forsvar for Norge.

Her må SK ta på seg en viktig del av ansvaret. Utforminga av dette punktet i 1.mai-direktivet innbød til å »legge bort» denne parola, at den ikke var en kampsak. Den ble heller ikke kjørt fram som en

sentral sak i 1.mai-bevegelsen, til tross for at det var en »ny» parole som vi ville ha fram i *1.mai-sammenheng*.

Denne feilen var det sosialimperialismen som først og fremst tjente på. Den avslørte både en for lav forståelse av betydning av denne saka i partiet og delvis opportunisme i form av mangel på kamp for å få den inn i plattformen.

TARIFFKAMPEN

Samla sett ble ikke skillet mellom oss og DNA godt nok her. Den »objektive» situasjonen, med DNA i opposisjon og at de »leda» den viktigste arbeidskampen som pågikk rundt 1.mai, satte riktignok begrensninger på mulighetene til å få satt brodden mot sosialdemokratiet. Men, vi gjorde endel feil som førte til at DNA slapp for billig:

- Det var rett å kjøre støtte til Transportstreiken fram sentralt i arrangementa, sjøl om DNA også hadde muligheter til å »score» på det ved å vise ei radikalistisk maske og støtte streiken i ord. Vår feil var at vi ikke gjorde nok for å avsløre denne klamme støtta til DNA-LO-ledelsen. Vi påpekte i propagandaen at støtta var munnsvær, og etterlyste *handling*. Vi burde kjørt hardere på dette og *reist paroler* som krevde handling fra LO-ledelsen.

- I Jern og Metall-oppgjøret gjorde vi flere steder viktige feil i samband med 1.mai. Det ble ingen bevegelse for å kjøre »Stem Nei»-paroler fram i sentrum av 1.mai-toga, sjøl om det var 10 dager fra det anbefalte forslaget forelå til 1.mai. På et par sentrale steder som Moss og Bergen ble det til og med inngått avtaler med DNA om at dette oppgjøret skulle holdes utafor 1.mai-grunnlaget.

Det var udelte til DNA sin fordel og tjente deres taktikk i tariffoppjøret at Jern og Metall-oppgjøret kom i bakgrunnen. På steder vi kjørte dette

fram, eks. Oslo og Tromsø, ble det en av sakene som klarest markerte skillet til sosialdemokratiet. På de stedene vi gikk inn i feilaktige enhetsarrangement ble profilen på tariffkampen enda dårligere, gjennom at *talerne* her sto på DNA sin politikk. Flere steder gikk de også ut og forsvarte Jern og Metall-avtalen varmt.

- Det området vi takla best var *kjøpekraftparolen*. Her hadde vi utvikla ei linje, med å kreve kjøpekrafta på -79/80-nivå, som stort sett ble satt igjennom - men også her med 6-7 unntak, hvor vi gikk med på DNA-formuleringer om »Nei til lønnsnedslag» uten å si noe om nivået.

NEDSKJÆRINGSPOLITIKKEN

De aller fleste arrangementa sto her for ei kamplinje, med paroler som DNA ikke kunne ta til inntekt for seg.

Regjeringsskiftet gjorde sjølsagt at DNA slapp lettere fra å få paroler *mot* seg enn åra før, men dette endrer ikke ved vurderinga av vår innsats på dette området. I det vesentlige var det DNA som måtte »henge seg på» våre paroler. Vi deltok ingen steder med paroler som knytta krav mot regjeringa til krav om DNA-politikk.

TALERSPØRSMÅLET

DNA har en riktigere vurdering av talerens betydning for det politiske grunnlaget enn vi har. Det var undervurdering av talerens betydning som gjorde at vi havna i de fleste av de feilaktige enhetsarrangementa. DNA »ga» oss villig vekk innrømmelser på parolene, bare de fikk beholde taleren (DNA hadde 21, vi 4 og SV 3 av hovedtalerne i samarbeidsarrangementa).

En del steder førte vi bra kamp mot sosialdemokratiet med talerspørsmålet som sentral sak. Eks. Bodø, Kristiansand og Porsgrunn. Det var rett på disse

stedene å holde på FFF-type-tog, fordi Harriet Andreassen, Helge Sivertsen og Einar Førde gjorde det politiske grunnlaget for disse toga feilaktige, til tross for i hovedsak brukbare paroler.

Andre steder gjorde det at vi godtok sentrale sosialdemokratiske talere at toga endra karakter fra å være et klassekamp-tog retta mot sosialdemokratisk politikk til å bli et tog, med i *beste fall*, utnen brodd mot sosialdemokratiet.

Eks.:

- Steinkjer, med Einar Gerhardsen som taler (og hvor vi attpåtil ikke fikk lov til å ha appell, fordi det kunne virke støtene!) - Moss, med Liv Buch som taler (På forhånd sto ikke hun fram som noe framtreddende »symbol» for

sosialdemokratisk politikk, gjennom at hun var lite kjent. Men hun tok sitt monn igjen ved å sette tilside alle avtaler og åpent propagandere DNA-politikk).

Vi må sette som krav at taleren skal *representere grunnlaget*. Når vi skal gjøre en *helhetsvurdering* av grunnlaget for å ta standpunkt til en taler, må vi vurdere hva slags virkning taleren får for de enkelte parolene i toget. Eks: kombinert med er taler som sto på klassekamplinja, ville de to tariff-parolene som er nevnt fra Stavanger-toget gitt en annen profil på tariffkampen. I de arrangementa som var aktuelle i år, var det ikke rett å akseptere slike sentrale sosialdemokrater som Gerhardsen, Buch og de tre vi avviste.

SK må ta en del av ansvaret for feila som ble gjort i taklinga av talerspørsmålet (se pkt.6.).

3. KAMPEN OM DEN TAKTISKE HOVEDLINJA.

Vi holdt på den hovedtaktikken for 1.mai-arbeidet som direktivet satte opp: FFF-type-tog.

Men, 1.mai 1982 viste en sterk bevegelse bort fra denne hovedtaktikken, sterkere enn noen gang tidligere. Opp i mot å holde på FFF-type-tog som hovedformen sto det ei linje med å se på enhetstog, spes. med DNA gjennom Samorg, som hovedformen, og betrakte FFF-type-tog som noe en måtte ty til i nødsfall. Denne tendensen var også framme flere av de stedene vi var klar over at sjansene for brukbare Samorg-tog var dårlige.

Denne feilaktige taktiske linja uttrykte forsonlighet overfor politiske kompromisser med sosialdemokratiet, samtidig som den også er et uttrykk for et feil syn på hvordan vi skal vinne fram med vår 1.mai-linje i forhold til den sosialdemokratiske.

Det er ikke noen prinsipp at vi skal holde på FFF-type-tog i »all evighet». Men grunnen til at vi har gjort det til nå, og fortsatt sannsynligvis vil gjøre det ei tid

til, har sammenheng med at den 1.mai-politikken vi står for må ha *en sjølstendig organisatorisk plattform å stå på* for å kunne nedkjempe 1.mai-linja til sosialdemokratiet (som har vært rådende før- og fremdeles er sterk). Vi har ikke reelle muligheter til å få reist vårt alternativ ved *bare* å satse innafør Samorg så lenge klassekamplinja ikke allerede har overtak der. Det er dette som er bakgrunnen for at vi setter opp retningslinjer som:

- Forhandle utifra styrke.
- Forhandle med reelt FFF-alternativ i ryggen.

I dag er det bare noen få steder hvor Samorg står på et klassekampgrunnlag og hvor vi dermed kan satse på Samorg-tog *direkte*.

Det er partiets linje at vi skal slåss om Samorg, også der vi må regne med å kjøre FFF-type-tog flere år ennå. Men, en forutsetning for å vinne fram er at vi jobber med »base» i FFF. Det er bare *unntaksvis* at vi har lyktes med å få brukbare Samorg-tog ellers, og disse har

også vært avhengige av å kunne støtte seg på det alternative FFF har utgjort på landsbasis (eks. Kragerø, Risør).

Tendensen til å se på enhet i Samorg som bedre enn FFF-arr. er et uttrykk for at vi mener det er en *målsetting* å kunne gå over til dette som hovedtaktikk. Dette har ikke vært noen *uttalt* målsetting, vi har ikke hatt noen konkluderende debatt på om dette *skal* være målsettinga vår. Det må sees på som *en* av grunnene til at vi har hatt en *spontan* bevegelse i denne retninga, uten skikkelig grep om *på hvilken måte og under hvilke forutsetninger*.

Det må være en *målsetting* å gjøre Samorgtoga til klassekamp, fordi det

gir en større innflytelse i fagbevegelsen for partiets 1.mai-linje og bidrar til å svekke sosialdemokratiets grep om fagbevegelsen. Men det må også være en målsetting å endre karakteren til Samorgtoga, slik at de tar opp i seg de sterke sidene til FFF som: gi innpass for massebevegelser *utenom* fagbevegelsen også å avgrense seg mot syndikalistiske opplegg for 1.mai, som både deler av sosialdemokratiet og grupper som AMG står for.

Forberedelsene av 1.mai-83 må legge større vekt på å diskutere de strategiske målsettingene for 1.mai-arbeidet, såvel som den konkrete taktikken.

4. DEMOKRATISK SENTRALISME OG 1.MAI-ARBEIDET.

1.mai-arbeidet forsterka endel feil ved praktiseringa av den demokratiske sentralismen i partiet, som gjør at SK mener de bør tas med i denne oppsummeringa:

- *Sentralismen* i den partimeslige behandlinga av enhetsarrangementene var for svak. DSa fulgte i liten grad 1.mai-direktivet sitt pålegg om å rapportere inn enhetsarr. Inntrykket er også at lag i stor grad heller ikke tok slike arr. opp til drøfting med DSa.

- Pålegget om å drive enhetsforhandlinger med FFF «i ryggen» ble også flere steder brutt, uten at det var

tatt opp med overordna organ og gitt klarsignal for.

- Det var enkelte eksempler på at partikamerater overordna personlig standpunkt over vedtak fra partiorgan i sin opptreden både innad og utad i 1.mai-arbeidet.

- SK sin sentralisme i ledelsen av 1.mai-arbeidet var for svak (se pkt. 6).

Disse feila er av høyre-karakter og undergraver handlingskrafta til partiet, samtidig som de også virker demoraliserende overfor kamerater som følger partipålegga, men ser at andre kan «gi blaffen» i dem.

5. PARTIFESTENE OG KK-SALGET

Det var partifester om kvelden 1.mai på ca. 30 steder i landet. Flere av disse hadde bedre oppmøte og blir av partiet lokalt vurdert som mer vellykka enn de seineste åra foran.

Da vi mangler nøyaktige oversikter over festene for de siste åra, er det vanskelig å gjøre noen nøyere samla vurdering av resultatet i år i forhold til i fjor, eller 1980. Utifra oversikten vi har over årets

fester, bør vi imidlertid i samband med opplegget for neste 1.mai vurdere om vi skal gå inn for å øke antall steder som har slike fester, eller om nivået er «passé».

En av partioppgavene i samband med 1.mai var løssalg og verving av abonnenter på Klassekampen. Salgsavdelinga statistikk viser at det ble solgt 6524 eksemplarer gjennom egne kommisjonærer. Dette er en del over det

dobbelte av det vi vanligvis klarer med godt lørdagssalg. Resultatet er nokså middels. Det samlede netto-opplaget ble omlag 15600 fordi avisa også ble sendt til lørdagsabonnentene.

Salgstallene fra de ulike fylkene bekrefter at det er mulig å nå langt videre ut. Vi framhever Nordland som et spesielt positivt eksempel (Helgeland og Nord N. distriktet er slått sammen). Her ble det solgt 918 1.mai-aviser, over det tredobbelte av et godt lørdagssalg. Dette står i rak motsetning til Oslo, som med sine 1438 eksemplarer bare klarte noen hundre flere enn det som selges på en god lørdag.

Det er også typisk at flere »mindre» partidistrikter kan vise svært gode resultater sammenliknet med fylkene der vi finner »de store byene». Værst er Troms som med sine 134 eksemplarer solgte omtrent like mye som en god salgslørdag i Tromsø sentrum. Men også Akershus, Hordaland, Vest-Agder,

Sør-Trøndelag, Rogaland og Vest-Agder bidro til å trekke landsgjennomsnittet ned. Aust-Agder var derimot et positivt eksempel. Dette lille fylket solgte nesten like mange KK som i Troms.

Verving av abonnenter skjedde organisert svært få steder. Av de større stedene var det utelukkende i Oslo at det ble oppnådd gode resultater. Forklaringa er enkel: her ble det - i samsvar med direktivet om KK-arbeidet 1.mai - sørget for egne verveaktivister som hadde dette som sin oppgave under arrangementene. Erfaringa viser at ei lita aktiv vervegruppe raskt kan »dekke området» og oppnå gode resultater. Men det typiske er fortsatt at ikke engang løseselgerne spør de som kjøper om abonnement.

KK-arbeidet 1.mai bekrefter at det i viktige partidistrikter ikke blir betraktet som noen prioritert oppgave å nå bredt ut med kommunistisk propaganda og agitasjon.

6. SK SIN ROLLE

1.mai-direktivet til SK hadde i hovedsak en rett vurdering av situasjonen foran 1.mai og ga riktige politiske og taktiske anvisninger.

Det hadde tre svakheter, som også viste seg å få betydning for partiet sitt arbeid på disse områdene:

For det første: Viktigheten av, og mulighetene for å vinne oppslutning om den delen av vår forsvarspolitik som går ut på å styrke invasjonforsvaret av Norge, var uriktig behandla i direktivet. Formuleringa åpna for at paroler om sterkt og uavhengig forsvar lett »glei ut» av parolegrunnlaget, spesielt siden det ikke har vært med i grunnlaget tidligere år og dermed ikke hadde en »tradisjonell» plass der. (jfr. pkt. 2).

For det andre: Talerspørsmålet var for dårlig behandla i direktivet.

For det tredje: Direktivet var prega av

en for unyansert vurdering av hva som ville bli DNA sin taktikk 1.mai.

Direktivet påpekte at sjansene for enhetsarr. var mindre i år enn i fjor, utifra den politiske situasjonen. I den forstan at mulighetene for enhetsarr. *på et rett politisk grunnlag* var mindre, var vurderinga holdbar. Men, den tok ikke hensyn til at DNA kunne legge opp en taktikk for nettopp å få oss med i Samorg-arr, som ledd i si linje med »enhet mot Høyre» med seg sjøl i *ledelsen* - og at partiet ville være »sårbar» overfor en slik taktikk. Resultatene viste at det var dette siste som ble tilfelle.

Som nevnt i pkt. 4 var SK sin *sentralisme* i 1.mai-arbeidet for svak. Dette gjelder perioden mellom formannskonferansen i mars og 1.mai.

Formannskonferansen tok opp tendensene til å se på enhetsarr. som det

»saliggjørende» og til å legge for liten vekt på å bygge opp FFF. SK fulgte dette opp på en del steder og mener den viktigste feilen ikke var for liten oppfølging overfor *enkeltsteder*. Hovedfeilen var at SK ikke kjørte ut felles retningslinjer/råd i innspurten, grunnlagt på oppsummering av de viktigste problema som stoda, som talerspørsmålet og tendenser til å droppe parolen om sterkt og uavhengig forsvar.

Både KK og interne partiliner kunne vært brukt til dette.

Som i partiet forøvrig, så var de viktigste feila som partiledelsen gjorde høyrefeil, i form av undervurdering av sosialdemokratiet og dets innflytelse i partiet, samt svakhetene i sentralismen.

Ole.

MELDING TIL

PARTIMEDL. UNDER UTDANNING ELLER I JOBB I UTDANNINGSSEKTOREN

Etter initiativ fra YLI ble det vinteren 1982 danna en »paraplyorganisasjon» som heter SKOLEAKSJONEN 82.

I Skoleaksjonen 82 sin formålsparagraf heter det:

»Skoleaksjon 82 består av organisasjoner som har naturlig tilknytning til, og interesse for grunnskolen eller den videregående skolen.

Formålet med aksjonen er å påvise de uheldige konsekvenser en tilstramming av

økonomien på skolesektoren har - og gjennom dette skape endrede holdninger til skoleverket i opinionen og blant politikere.

Både staten, fylkeskommunene og primærkommunene har ansvar for skoleverket. Skoleaksjonen vil søke å påvirke disse på en slik måte at de gjennom sine bevilgninger setter skoleverket istand til å oppfylle de vedtatte skolepolitiske målsettingene.»

Aksjonen bygger på følgende parole:
Investering i utdanning er investering for framtiden.

Skoleaksjon 82 består til nå av følgende organisasjoner:

Yrkesskoleelevantene og Lærlingens

Interesseorganisasjon (YLI)

Interesseorganisasjonen for Landbrukets fagskoler (ILFS)

Norges Gymnasiastsamband (NGS)

Norsk Faglærerlag

Norges Handelslærerlag

Norsk Lektorlag

Norsk Lærerlag

Maritim Lærerforening

Skolenes Landsforbund.

Høyre-regjeringa vil med all sannsynlighet legge fram et nedskjæringsbudsjett denne høsten. Utdanningssektoren vil bli ramma av nedskjæringer. Skoleaksjon 82 er forberedt på dette, og aksjonen har allerede i sommer blitt enig om felles aksjonsplaner mot statsbudsjettet. Bl.a. skal det gjennomføres diskusjonsmøter/konferanser om nedskjæringene og de konsekvensene det får for skoleverket.

Organisasjonene innen Skoleaksjon 82 er også blitt enige om en felles aksjonsdag mot statsbudsjettet i midten av oktober.

I en kriseprega norsk økonomi vil Skoleaksjon 82 være på kollisjonskurs med både Høyre og DNA's budsjettpolitikk overfor fylker og

kommuner. Skoleeksjon 82 kan bli en maktfaktor i kampen om nedskjæringene fordi den omfatter organisasjoner som tilsammen organiserer flere hundretusen mennesker. Skoleeksjon 82 vil kunne markere seg med bredde og tyngde overfor regjering og stat.

En forutsetning for at Skoleeksjonen skal få denne tyngden er at den fungerer

fylkesvis og lokalt. Vi oppfordrer derfor våre partimedlemmer innen utdanningssektoren om å ta initiativ overfor sine respektive organisasjoner slik at Skoleeksjon 82 blir oppretta både fylkesvist og lokalt.

Faglig utvalg.

FORAN

PRINSIPP-PROGRAM DISKUSJONEN

FOR AKP(m-l)s FJERDE LANDSMØTE

Det er nå omlag 2 år til det fjerde landsmøtet. På dette landsmøtet kommer naturligvis partiprogrammet opp.

På det tredje landsmøtet i 1980 blei det vedtatt at viktige prinsipp-programsspørsmål skal diskuteres i perioden fram til det fjerde landsmøtet.

Diskusjonen vil bli ført sånn:

Høsten 1982 oppfordrer vi partiet til å diskutere *hvilke* saker som bør endres i partiprogrammet i forhold til programmet fra 1980.

I 1983 vil det bli sendt ut ett (eventuelt flere) *forslag* til nytt prinsipp-program, med oppfordring til å ta stilling, komme med endrings- og motforslag.

På grunnlag av dette vil det fjerde landsmøtet fatte *vedtak*.

Her følger noen eksempler på den typen saker som eventuelt kan diskuteres/foreslås/endres i forbindelse med det nye prinsippprogrammet:

- Skal AKP(m-l) fortsatt bygge politikken sin på Marx, Engels, Lenin, Stalin og Mao?

- Er Lenins karakteristikk av vår tid som tida der imperialismen går under og proletariatet seirer i verdensmålestokk fortsatt riktig?

- Skal AKP(m-l) holde fast på eller endre sin vurdering av supermaktene, krigsfaren m.m.?

- AKP(m-l)s prinsipielle holdning til freds- og forsvarspolitik.

- Klasseanalysen og analysen av kapitalismen og statssystemet i Norge.

- Kvinnepolitikken.

- Er det fortsatt riktig å gå inn for væpna revolusjon i Norge?

- Hva slags økonomisk system kan sosialismen i Norge bety? (Eksempler: graden av kapitalisme som kan tillates - graden av sjølberging - graden av lønnslikhet - osv.)

- Hva betyr proletariatets diktatur under norske forhold?

- Hva slags demokratisk fri- og rettigheter skal partiet gå inn for under sosialismen i Norge?

- Hvordan skal borgerskapet undertrykkes slik at det ikke blir istand til å gjennomføre en kontrarevolusjon og gjenopprette kapitalismen?

- Hva er vårt prinsipielle syn på kommunistpartiets oppgave under sosialismen i Norge? Skal partiet gå inn for å få en særstilling i det sosialistiske samfunnet? Skal det i så fall være lovfesta?

- Hva mener AKP(m-l) om forutsetningene for overgangen fra sosialismen til kommunismen?

Landsmøtet står sjølsagt i siste omgang fritt til å ta opp eller ikke ta opp forslag

på slike og andre områder. Nå er sjansen der til å påvirke diskusjonen i hele partiet ved å legge fram forslag. Det er for seint å klage fordi saka di ikke kom opp når du aldri foreslo den før landsmøtet blei innkalt. »Den som kommer først til mølla

blir først møllspist». Trø tell & kom med forslag! De må være partiledelsen i hende før nyttår.

etter oppdrag fra SKAU
Myntzer.

MELDING OM

RAMMEAVTALEDEBATTEN

Til RVs landsmøte våren 1983 kommer det til å bli reist forslag om endringer av RVs organisering. At det er sterkt delte meninger om dette i partiet er ingen hemmelighet. Synspunkta kan grovt sett deles i tre:

- egen organisasjon uten formelle særretter for AKP(m-l)
- vedtekter basert på innholdet i den nåværende rammeavtalen
- legge ned RV i den nåværende forma, og sterkere partitilknytning.

Alle disse variantene er representert i partiet, og kommer fram i debattinnlegg i oktober-TF. Dette innebærer at det i månedene framover blir åpna for en debatt om disse spørsmåla i TF, ikke minst for å avklare de ulike syna som står

i partiet om hvordan RV skal organiseres i framtida.

AKP(m-l) vil gå mot omfattende endringer på RVs kommende landsmøte, dvs. endringer som endrer på de grunnleggende prinsippene for forholdet mellom partiet og uavhengige sosialister. Den vedtatte partiplanen gir ikke rom til store og arbeidskrevende diskusjoner for å avklare behov for eventuelle omlegginger av RV. Etter valget -83, og før partiets landsmøte (LM) 1984 må RV-erfaringene oppsummeres i samband med LM-forberedelsene, og eventuelle endringer vedtas av LM. Først på RVs neste landsmøte (1985) vil partiets standpunkt til RV være klart.

SEND INN ENDRINGSFORSLAG TIL

VEDTEKTENE I HØST!

Sentralkomiteen har nedsatt en foreløpig komite' som skal jobbe med vedtektsendringer og eventuell revisjon av vedtektene fram til førstkommande landsmøte. Ved en første gjennomgang har komite'en ikke funnet vesentlige feil eller problemer i de vedtektene som gjelder. Vi har så langt heller ingen egne forslag til vedtektsendringer av betydning.

I partiet er det en del diskusjon og uenighet om partimodell, partinormene og praktiseringa av den demokratiske sentralismen. Det er fremma forslag om endringer av vedtektene, og det er

fremma synspunkter som tilsier endringer i vedtektene. Vi har gått inn for at den organiserte partidiskusjonen om vedtektene foran det kommende landsmøtet dreier seg om dette. Partidiskusjonen foran siste landsmøte ble ført på grunnlag av vedtektskomite'ens forslag. Denne gangen går vi inn for at diskusjonen føres på grunnlag av forslaga til partimedlemmene.

Partiplanen forutsetter at den organiserte vedtektsdiskusjonen skal

 forts. side 15.

OVERFØRINGS- PROBLEMET

Det er gjennomført en undersøkelse av samtlige overføringer som er blitt registrert i partiet i årene 1980/81. Denne artikkelen vil gi et lite utsnitt av det materialet som kom fram, og diskutere noen forslag til forbedringer for å rydde vekk litt krøll og rot. (For nærmere drøfting og mer detaljert materiale vises det til særskilt DS-skriv.)

tross av at det blei purra og klagd etter et halvt år. Vedkommende flytter tilbake til den første byen nå i høst, og kommer da til å bli opptatt av sine gamle kamerater etter et opphold på drøye 700 dager!

Eller han som dro i militæret og purra på overføringa da han var på rekruttskolen, men ikke blei kontakta *der*, og heller ikke etter at han blei

NOEN TALL

	1980	1981
1) Gjennomsnittlig »liggetid» i SK, dvs fra vi mottar fra DS I til vi leverer til DS II:	15dg	16dg
2) Gj.sn.lig »forsinkelse», dvs differansen mellom dato for flytting og avlever, fra SK:	74dg	53dg
3) »Normal» overføringstid (se kommentar)	75dg	76dg
4) Purresakenes andel av total.ant. overføringer:	9,6%	15,5%
5) Gj.snittlig overføringstid for purresaker:	294dg	215dg.

NOEN POSITIVE TREKK

Det framgår av tabellen at SK ikke representerer noen »propp» i overføringskjeden, så da skulle den mistanken være avliva. En annen bra ting er at gjennomsnittstida for purresaker, pkt. 5, er gått ned ganske mye, noe som også bekrefte av andre tall. Andelen av purresaker som »gikk i mål» på under 6.mnd økte fra 33 til 52% for 1980/81. Og kun 8% av samtlige purresaker har mer enn en purring før de løses. Men på tross av disse bra tendensene så er det fortsatt mye elendighet.

NOEN GROVISER

Det finns noen tilfeller som er ganske hårreisende. NN f.eks. som flytta fra en by til en annen for to år siden og fortsatt ikke er blitt med i det nye lokalpartiet, på

overført til Nord-Norge, enda han var der og gjorde plikta si i 9 mnd! Ett år uten partiet.

Eller AA som flytta til et sted hvor det ikke finnes noen lokal partiorganisasjon, fordi det »mangler folk» til å påta seg oppbygginga. 2 år etter kom det en forespørsel om AA var medlem i partiet. DS hadde sittet på overføringa.

Det finnes mer av denne sorten, og folk lurer vel på hva som kan være grunnen til at sånt kan oppstå. Undersøkelsen viser at 20% av purresakene oppstår fordi papirene mangler fullstendige opplysninger på navn, adresse, jobb etc., sånn at motakerlaget eller distriktsstyret ikke finner vedkommende! Om lag 10% skyldes at mottaker (lag/DS) sitter på papirene, roter dem vekk o.l. (som i det siste av de nevnte eksemplene). Når det gjelder seindrektighet så fordeler ansvaret seg nesten likt på avsender- mottakersida, dog mest på avsender: Lag og DS somler

altså jævla ofte med å få sagt ifra videre, enda de kjenner til at det er flytting på gang!

»EN HELT NORMAL OVERFØRING«! ?

Dette er »greit», purresakene har vi på et vis innkapsla og under en viss kontroll. Verre er det med alle de sakene som vi ad tilfældige veier kjenner til som *sommel*, men uten at de noen gang blir registrert som purresak! Et tilfelle av sånt følger her:

BB flytta fra et distrikt til nabodistriktet. Det »gamle» laget satt på papirene i 4 uker, DS'et i 7-8 uker! SK sendte videre etter »gjennomsnittet» på 15 dager, det nye DS'et og laget brukte tilsammen drøye måneden. Dette gir en nette sum av 41/2 måneden, og tatt i betraktning at flytteavstanden kan gjøres unna på under en time med bil, så er dette ganske ille greier.

HVA ER »NORMAL« OVERFØRINGSTID?

Så kommer spørsmålet som her er stilt, fordi vi ikke har nok kjennskap til overføringspapirenes vandringer lokalt. Derfor er tallet i pkt. 3 i den første tabellen et *beregna* tall. Det er bare liggetida i SK som er en kjent størrelse, og denne utgjør bare om lag 20% av de 75/76 dagene. Og eksemplet over viser at det skal lite til for å gå ut over denne ramma. Her følger vår beregning av »normal» overføringstid:

Dette gir altså i sum 21/2 mnd., og lag og DS'er bør se kritisk på denne for å finne ut om den stemmer sånn noenlunde.

FORHÅNDSOVERFØRING- VÆR FØRE VAR!

Det viktigste feltet å rette opp skeivhetene på er det å være tidlig ute med å sende overføringspapirene. En skulle av og til tro at folk i partiet ikke vet hvor og når de skal flytte før noen måneder etter at flyttebilen har gjort jobben sin. Men sjølsagt er det ikke sånn. Derfor: Når det blir kjent at noen skal flytte, eller når du sjøl skal flytte, så sørg for å gi de opplysninger som foreligger omkring bolig, jobb, skole osv. Dersom ingenting av dette er klart, prøv å finn fram til et »kontaktpunkt» på det nye stedet, enten familieadresse, partitalsmann eller annet partimedlem som kan oppsøkes av folka på det nye stedet på et noenlunde angitt tidspunkt. Dersom dette hadde blitt gjort i hvert enkelt tilfelle, og sendt omlag 2 mnd. før flyttedato, ja, da ville vi faktisk kunne ha eliminert mye av overføringsproblemet som vi sliter med i dag, og som setter partimedlemmer ut av spill for kortere eller (helst) lengre perioder. Er det noen som tror det er mulig?

På oppdrag for SKAU
T.D.

Liggetid i	lag I	DS I	SK	DS II	lag II
Antall dager	15	15	15/16	15	15

○ DEBATTEN OM FORSVAR OG FRED

Avdelinga har diskutert forsvars- og fredspolitikken ut fra SK's uttalelse i TF okt. 81. Vi ble dessuten særskilt bedt om å vurdere organisasjonen »Nei til atomvåpen» (NTA).

Avdelinga er enig i hovedlinjene i SK's uttalelse. I spørsmålet om »Nei til atomvåpen» mener vi imidlertid det er noen prinsipielle sider SK ikke har fått helt tak på. Vi har også noen kommentarer angående anti-imperialistisk solidaritetsarbeid.

Vi har behandlet disse to tingene hver for seg:

1. OM »NEI TIL ATOMVÅPEN»

NTA er, ut fra sitt formål og program, *ikke* noen bevegelse for fred, men en bevegelse *mot atomvåpen*. Og det er ikke det samme.

Atomvåpnene er overlegent de verste terrorvåpen mennesker hittil har oppfunnet. De myrderier som kan utføres med bare ett av disse våpnene er så enorme at det er vanskelige å forestille seg. Prinsipielt er atomvåpen terrorvåpen som kan sammenliknes med splintbomber, nervegass og biologiske våpen. Men de er så mye jævligere at de må ses i en klasse for seg sjøl. Bruk av atomvåpen er en barbarisk krigsforbrytelse.

Atomvåpnene har en side til: Full atomkrig ville, bare med de som står utskytningssklare, reelt *ødelegge* samfunnene i USA, Europeisk Sovjet og Europa for øvrig. Supermaktenes atomkappløp er derfor grunnleggende irrasjonelt, sjøl om atomvåpna fra supermaktenes synsvinkel er nyttige pressmidler mot mindre stater.

Masse folk i Norge - både i og utafor NTA - er *mot atomvåpen* ut fra omtrent slike begrunnelser. Det er et etisk riktig,

fornuftig og progressivt standpunkt.

Hvis folk som oss hadde hatt vett og kraft til det, kunne denne motstanden mot atomvåpen vært brukt til å reise folks *raseri*, både mot supermaktene og mot hele det menneskefiendtlige imperialistiske systemet. Ja, atomopprustninga er egentlig glimrende til å vise i hvilken grad imperialismen er irrasjonell, destruktiv og moden for historias skraphaug.

Kampen mot atomvåpen, for forbud mot og ødeleggelse av alle slike våpen, er ikke bare en progressiv kamp. Det er også en viktig kamp, for menneskehetens livsvilkår på lengre sikt. Den vil ganske sikkert ikke seire før 3.verdenskrig, og kanskje ikke før 4., men den bør begynne nå.

NTA reiser denne kampen. Det er dette som er den viktigste progressive sida ved NTA. Ut fra programmet er det bevegelsens grunnlag og formål. Og vi tror mange, både av medlemmer og aktivister, er med først og fremst på dette grunnlaget.

Vi mener det er på dette grunnlaget partimedlemmer har noe innenfor denne organisasjonen å gjøre. På dette grunnlaget mener vi også partiet bør ha en positiv, men kritisk holdning til organisasjonen.

HVA ER SÅ NTA'S NEGATIVE TREKK?

- Organisasjonen er i *praksis* sterkt preget av passifister og passivistisk ideologi. (I teorien tar den bare stilling til atomvåpen) Sjølve bruken av navnet »Fredsbevegelsen» om NTA og bevegelsen rundt den er et uttrykk for dette. Den ordbruken setter likhetstegn mellom atomnedrustning og fred. Dette er sludder og vrøvl. Hverken Afghanistan, El

Salvador eller Eritrea ville få fred om atomvåpen ble forbudt. Vi mener SK delvis sjøl har latt seg lure i den ukritiske bruken av ordene »fredsbevegelsen» og »den nye fredsbevegelsen».

- NTA er sterkt påvirket av Sovjets politiske offensiv. Dette er godt beskrevet i SK's uttalelse. Det dreier seg ikke bare om paroler, men om utbredte illusjoner om at Sovjet har større vilje til å begrense atomopprustninga. Dette er et problem med atomprotestene i store deler av Vest-Europa. Feilen er *ikke* at Sovjet tjener på det konkrete resultatet, om bevegelsene klarer å forpurre USA's utplasseringsplaner. Det ville Sovjet tjent på uansett, sjøl om bevegelsene hadde hatt klare paroler mot Sovjet. Feilen er den negative politiske innflytelsen på folks forståelse av den sovjetiske truselen.

- NTA er sterkt preget av illusjoner om avtaler, traktater og »garantier» som vern mot atomvåpen. Dette er en typisk borgerlig side ved bevegelsen, sterkest representert ved Jens Evensen, men godt støttet opp om av de mest sovjet-vennlige kreftene. NTA har tre hovedparoler. De to første er etter vårt syn ganske bra, de uttrykker bevegelsens progressive side. Men den siste, om atomfri sone i Norden, uttrykker både forhandlingsillusjonene og unnfalldenheten overfor Sovjet. Det er derfor et uttrykk både for borgerlig dominans og Sovjet-påvirkning når NTA lenge har lagt den praktiske hovedvekta på denne parolen.

Dette er en vurdering av NTA som en bevegelse *mot atomvåpen*. De passivistiske kreftene som i så stor grad dominerer dette arbeidet sprer, som SK riktig påpeker, også ideer *mot*

anti-imperialistisk solidaritetsarbeid (i »avspenningas» navn), *mot* et sterkere nasjonalt forsvar i Norge, og enkelte sågar mot styrking av sivilforsvaret.

I taktikken mener vi som sagt partiet må ha en positiv, men kritisk holdning til NTA som *bevegelse mot atomvåpen*. Partiet har ikke råd til å bruke for mange i denne organisasjonen, men det bør være politisk sterke folk, som ikke blir slukt, men kan føre kamp mot de feilaktige linjene i organisasjonen. På den andre siden ville det vært galt å gå inn i det hele tatt om vi vurderte organisasjonen som hovedsakelig negativ.

Men forståelsen av at NTA sjøl på sitt beste bare er en organisasjon mot atomvåpen gjør det enda klarere at AKP(m-l) må legge hovedvekta på anti-imperialistisk solidaritetsarbeid og arbeid for å styrke Norges sjølstendige forsvarsevne.

Men på spørsmålet om forsvarsevne mener vi det er en side som burde kunne håndteres bedre, og som er blitt helt borte i SKs uttalelse: *Kampen for et bedre sivilforsvar*. Dette er en politisk kamp som roper på særegen organisering. Den er strategisk uhyre viktig. Samtidig burde den ha gode muligheter til å lykkes taktisk. Den kan få stor politisk bredde. Det er betydelig politisk sympati for den også blant medlemmer av NTA. Foreløpig er faktisk gruppa til Tord Høvik på PRIO de eneste som synes å gjøre noe, og det er bare NTA som sprer det de produserer!

Fra ei avdeling i
anti-imperialistisk arbeid.

VEDEKTENE_forts.

avsluttes i laga før sommeren 83. Et hefte med inkomne forslag planlegges sendt ut i februar-83. Dette heftet legges til grunn for diskusjonen. Skal vi få dette til, trengs det at medlemmer som ønsker å fremme endringsforslag sender inn sanne forslag innen utgangen av -82. Sjølsagt er det

mulig å fremme forslag etter dette, helt opp til på sjølve landsmøtet. Men bare forslag som blir sendt inn innen utgangen av året, vil altså kunne legges ut til organisert diskusjon i hele partiet.

Vedtektskomite'en.

○ UTVIKLINGA I KINA

Vår partiavd. har behandlet »Uttalelse fra SK om Kina» (TF for april). Vi mener denne uttalelsen inneholder feil og flere dårlig begrunnede påstander:

»Den nåværende kinesiske ledelsen med Teng i spissen har drevet ei omfattende kampanje mot Mao og Mao Tsetungs tenkning. Denne kampanja har i hovedsak vært retta mot Maos rolle i Kina etter 1949». Dette er en helt feilaktig oppsummering av den kinesiske ledelsens syn på Mao og Mao Tsetungs tenkning. Hva bygger SK på? Har dere lest KKP's oppsummering av partiets historie etter 1949, og deres syn på Mao og Mao Tsetungs tenkning. Her sier dere om perioden 1949-56 da Mao var partiformann og leder for regjeringa:

»Hovedretningslinjene og den grunnleggende politikken slik den ble definert av partiet var i denne historiske perioden korrekt og førte til enorm suksess.»

Beijing Review s. 15, 6 juli 1981.

Om de 10 åra 1956-66 sier KKP's ledelse:

»All suksess i disse 10 åra ble oppnådd under sentralkomiteens kollektive lederskap, ledet av Mao Tsetung. På samme måte ligger ansvaret for de feil som ble begått i perioden hos det samme kollektive lederskap. Skjønt kamerat Mao Tsetung må holdes hovedansvarlig, kan vi ikke klandre ham aleine for alle feila.»

Beijing Review s.20.

Og om Kulturrevolusjonen 1966-76 konkluderer de med at partiet gjorde alvorlig feil, og at:

»Hovedansvaret for de alvorlige »venstre»-feilene under kulturrevolusjonen, feil som var

omfattende og varte lenge, ligger virkelig hos kamerat Mao Tsetung. Men når alt kommer til alt er det feilene til en stor proletarisk revolusjonær. Kamerat Mao Tsetung la alltid vekt på å overvinne feil i partiets og statens liv. Men i sine siste år var han langt fra å gjøre korrekte analyser av mange spørsmål. Han blandet derfor sammen riktige og feilaktige ting og blandet sammen folket med fienden i denne perioden.»

Beijing Review,s.23.

Til slutt, før de siterer flere sider med viktige teoretiske bidrag fra Maos hånd vurderer »den nåværende kinesiske ledelsen med Teng i spissen» Maos historiske rolle og Mao Tsetungs tanker:

»Kamerat Mao Tsetung var en stor marxist og en stor proletarisk revolusjonær, strateg og teoretiker. Det er korrekt at han gjorde mange feil under »kulturrevolusjonen». Men hvis vi ser på hans aktivitet som et hele, er hans bidrag til den kinesiske revolusjonen langt større enn hans feil. Hans positive bidrag kommer først, hans feil kommer i annen rekke. Han og det utslettelige og fortjenstfulle bidrag til grunnleggelsen og oppbygginga av partiet vårt og frigjøringshæren. Det samme gjelder seieren i frigjøringskrigen, grunnleggelsen av Folkerepublikken Kina og marsjen fremad i vår sosialistiske oppbygging. Han ga store bidrag til frigjøringa av de undertrykte nasjonene i verden og til menneskehetens framskritt.»

Beijing Review, s.29.

Kilde: »Resolution on Certain Questions in the History of Our Party.» Vedtatt 27. juni. 1981 på 6 plenium av 11. sentralkomite'.

SK's uttalelse tar i tillegg opp nesten

bare negative sider og er således ubalansert og uttrykker sterk mistillit til utviklinga i Kina. Dette er meget skadelig i en situasjon da mange partimedlemmer er forvirra angående utviklinga i Kina. Flere av påstandene i uttalelsen er løse og ubegrunna:

Hva er SKs kilde for at KKP har forlatt en marxist-leninistisk begrunnelse for kampen mot Sovjet?

Når eller hvor har KKP i realiteten

forkasta *største delen* av den store polemikken?

Syns virkelig SK at forbindelsene med Jugoslavia og revisjonist-partiene i Spania, Italia og Helles gir grunnlag for å slå bombastisk fast at »KKP-ledelsen har forkasta den korrekte linja for å støtte opp om den kommunistiske verdensbevegelsen?

Kritisk avdeling.

○ HVOR LANGT SKAL PARTINORMENE FÅ SKLI UT?

Jeg hører mange skrekkenes eksempler på hvordan partimedlemmer setter seg ut over partidisiplinen. Det gjøres ikke av uvitenhet eller i god tru. I de aller fleste tilfellene er det bevisste handlinger.

Et eksempel fra TF/april, uttalelse om fredspolitikken fra bygg-avd. i Oslo. Denne avdelinga må få ha sine meninger og skrive om dem i TF. Det er helt i orden. Men på slutten av innlegget deres står det: »I tillegg til avdelingas bevilgninger til Solidaritet Norge-Polen, Afghanistan-komiteen, bevilger avdelinga 200kr. til »Nei til atomvåpen».

Dette er en bevisst provokasjon mot partiet og brudd på partidisiplinen. Jeg skulle like å høre avdelingas begrunnelse i forhold til vedtektene og hva DS i Oslo har gjort med dette.

I Oslo har NTA arrangert noen demonstrasjoner, såkalte stjernemarsjer. Demonstrasjonen blei ikke støtta av partiet, dette sto klart i KK. Når jeg stiller opp for å dele ut partiets løpeseddel til togdeltakerne, hva får man se? Partimedlemmer som stiller opp for å gå i demonstrasjonen. Bl.a. partimedlemmer med høye faglige tillitsverv i en stor trykkeribedrift i Oslo. Kan denne kameraten, viss han kjenner seg igjen forsvare hvorfor han bryter

partidisiplinen?

Ut over dette har jeg hørt mange historier om hvordan partimedlemmer bryter disiplinen ved å kjøre andre linjer på åpne møter enn det som er vedtatt, eller angripe partilinja åpent. Det er også inarbeida en stil med å stille betingelser og ultimatum. Posisjoner i partiet eller i andre organisasjoner blir brukt til å få gjennom vilja si overfor partiet. Det blir utnytta at partiet er i en vanskelig situasjon. Noe av det som foregår ville vi ikke drømt om kunne skje for noen år sida.

Så har vi alle de som ikke gidder å stille på lagsmøter og ikke en gang gidder å finne på en unnskyldning: »jeg gadd ikke, jeg var så sliten».

Jeg blir skikkelig forbanna når jeg treffer på sånne medlemmer og hører historier om hvor enkelt og glatt det går an å trække på partidisiplinen.

Det er en utfordring til de som føler seg truffet av mine forbannelser til å forsvare denne praksisen og det er spørsmål til partiledelsen og distriktsstyrer som ser gjennom fingra på dette. Det siste er ille.

Jeg skal roen ned litt. Jeg er klar over at vi har vært gjennom en opprivende tid i partiet og at det etter landsmøtet har vært nødvendig å anstrenge seg og jobbe

for å forene folk som har stått hardt mot hverandre og gjøre det som er mulig for at kamerater ikke har gått ut som burde bli stående i partiet. Her er det gjort mye bra arbeid, sjøl om disiplinen har blitt utvanna. Men jeg synes det har vært en mangel ved at vi ikke har hatt klare grenser. Hvor langt skal en gå for å kunne forene folk? Jeg mener tida er moden for å rulle ut teppet og slipe saksa (en oppfordring til A! m.fl.). Poenget mitt er ikke at jeg vil tilbake til 1976. Jeg vil beholde en fri og åpen diskusjonsstil i partiet og at kamerater sier fra når de er uenige med vedtak og direktiv. (Sjøl om jeg ser noen problemer med å bruke KK som internt diskusjonsfora blant partimedlemmer, et lite hint til

redaksjonen og partiledelsen om at det ikke hadde vært av veien med noen regler for åssen partimedlemmer skal få bruke debattsida i KK).

Men den type demonstrasjonspolitikkk som bygg.avd. Oslo driver med og åpne brudd på partidisiplinen som en del kamerater tydelig synes er riktig innafor et kommunistisk parti kan jeg ingenting med. De som synes dette er rett forventer jeg kommer med endringsforslag til vedtektene. De er i det minste klare på disiplinen i partiet. Jeg ønsker at vi nå får i gang en debatt i partiet om hva som kan tolereres innafor vedtektene og få satt en stopper for det uvesenet som er på gang.

Forbanna 1971.

○ DEBATTEN OM AKP HAR LIVETS RETT

I årets februarnummer av TF hadde Bjørn N... en viktig artikkel om AKP(m-l) har livets rett. Viktig: ikke nødvendigvis fordi problemstillingen og synspunktene er nye, men fordi de hevdes av svært mange. Uansett om en sier seg enig med Bjørn N... eller ikke, er dette etter vår mening en debatt som må *stimuleres*. I den forbindelse vil vi rette en kritikk til Pål {...} for *formen* i hans korte svarreplikk, som mer har karakter av et svar for å få debatten ut av verden?/aksepterer at slike synspunkter finnes, men stimulerer ikke til debatt om disse spørsmåla videre.

Til Bjørn N...: Du kommer med mange sterke påstander som vi synes du underbygger dårlig og vil derfor be deg om å utdype/konkretisere hva du mener: - Du skriver: »Skal en se strengt på det, er AKP allerede i dag opphørt å fungere som et kommunistisk parti». Dette begrunner du med at aktiviteten er laber og flere andre ting vi alle kjenner igjen. Men er dette begrunnelse nok for påstanden? Hva med partiets politikk slik den

kommer til uttrykk utad etc. er i hovedsak uriktig/ikke kommunistisk? Og hva med partiets teori og ideologi slik den kommer til uttrykk i prinsipp-program, vedtekter osv.

- Videre: »min uærbødige påstand er at vi sjelden legger opp til fri og djuptpløyende debatt om viktige spørsmål. Vi er snarere ute etter sandpåstrøinger og godkjenning av sentralt vedtatte sannheter.» Hva mener du om utviklingen: Har det blitt bedre eller dårligere? Vi synes ikke dette er et uviktig spørsmål, for sjøl om det fortsatt er svakheter mh.t. å tillate og sikre fri og udogmatisk debatt synes vi at tendensen er klart positiv, sammenlikna med tidligere.

- Din arbeidshypotese om partimodellen er bl.a. at når det gjelder mangel på *vilje* eller *evne* (vår understrekning) til å mobilisere massene eller de menige medlemmene i AKP ligner AKPs nåværende ledelse på byråkratiske ledelser verden har sett før (fritt gjengitt). Hvilke ledelser verden har sett før sikter du til da? Vi vil for vår del trekke et

kvalitativt skille mellom vår ledelses byråkratiske feil og SUKP(b)s feil. Og det er også viktig å skille mellom evne og vilje til å mobilisere masser og medlemmer: om viljen ikke er til stede er situasjonen langt alvorligere enn om evnen mangler...

Så over til en del av »forslagene» til endringer:

- Hva mener du med at lokalavdelingen må ha en garantert rett til representasjon og dermed innsikt i hva som foregår? Mener du med garantert rett til representasjon det Pål S. [redacted] tillegger deg om direkte valg til landsmøte etc? Hva da med sikkerheten? Og hva slags garantert rett til innsikt foruten gjennom representasjon: All den informasjon som partiledelsen får skal det bringes videre? Du er vel for en »siling» av informasjon, alt er jo ikke like viktig og påpøsing av uprioritert informasjon til grunnplanet kan jo utvilsomt medføre det rene skindemokrati... Enig at spørsmålet om hva slags informasjon som skal bringes til alle nivåer i partiet og hva som ikke skal er et sentralt spørsmål, men ihvertfall: Om noen skal »sile» informasjon, hvem skal det være og hvordan?

Når det gjelder presentasjonen av landsmøtet for kamerater og venner er vi enig med deg at dette var for dårlig og synes at Pål S. [redacted] tar alt for lett på de. Samtidig er det et spørsmål hvordan dette kan gjøres uten at det blir tendensiøst. Hva foreslår du?

Til påstanden om at delegatkonferansene ble brukt av representantene fra sentralt hold til å kjøre hardt mot all slags »opposisjonelle»: Det er klart at utvelgelsen til delegatkonferansene fra avdelingene og fra delegatkonferansene til landsmøtet var prega av partikamp, som vi anser som helt rimlig og riktig slik situasjonen nå en gang var før landsmøtet. Og ligger det ikke under at kameratene som var på delegatkonferansene etter din mening var lett påvirkelige og lette å lede fra sentrale folk, at delegatene også evt. var lite forplikta av grunnorganisasjonens syn. Vi tror dette generelt sett vil være å undervurdere kameratene som var på delegatkonferansene.

Noen kamerater i et UDS i Oslo.

○ ALLTID PARIA ELLER...

UTKAST   TIL   EN
UTMEDELSE/UTKASTELSE.

Gidder ikke - orker ikke ta det så sakelig. Gidder ikke skrive på maskin. Venter ikke å bli hørt allikevel. Skreiv et innlegg om kontingenten etter TF-april 81, testa det på kamerater. Respons - null. Takk til Ulla som står på. Ole slår seg sjøl på kjeften så mange ganger at jeg blir matt. (Hets - ja - men så les hva Ole skriver da!) Nok om det.

Mulig min horisont er for snever. Mulig at de som mener at alle har det værst sitter inne med de glupe tankene.

Å gå helkontinuerlig skift. Helg nr. 1:
Lørdag: jobb, søndag: jobb. Helg nr. 2:

Lørdag: jobb, søndag: jobb. Helg nr. 3:
Lørdag: jobb, søndag fri. Helg nr. 4:
lørdag jobb, søndag: jobb. Helg nr.5:
lørdag: fri, søndag: fri. osv. År nr. 1: jul i jobb, påske fri. År nr. 2: jul i jobb, påske i jobb. År nr. 3: Jul i jobb, påske i jobb. År nr. 4: jul i jobb, påske i jobb. År nr. 5: jul fri, påske i jobb. osv.

Kom igjen dere som skal ta 260 kr. av mitt skifttillegg i året. Så skal dere lære noe om klassehat. Skjønt dere vil vel heller kalle det splid i klassen, og meg en pasient (noe jo også min umodne syntaks viser.). Ta det med ro, dere skal få penga når: Dere saker familien deres: lørdag/søndag, søndag, lørdag/søndag, for så å ha fri en hel lørdag/søndag for dere

begynner på'n igjen, ubønhørlig, alltid, år etter år.

Og *når*: Dere saker juleferien, jule/påskeferien, jule/påskeferien, jule/påskeferien, påskeferien i en evig dans, ubønhørlig, år etter år. Det er ingen unnskyldning at unga vokser fra dere, at dere aldri har fri når andre har fri, etthvert forsøk på juks blir uten videre ansett som misbruk av sjukelønnsordningen, dere behøver ikke appellere, ingen trur dere likevel. Når futen, fagforening og parti har tatt sitt av godtgjørelsen deres for dette livet så sitter dere igjen med 6000.- pr. år til å ta ut igjen det forsømte. Tenk dere at dere ikke er Magne Raundalen, og se hva dere får til. Tenk dere at unga deres vokser opp under kapitalismen (unga er privateiendommen *deres* kle naken alle illusjoner om lærerstandens holdning til *deg - ditt* liv.). Tenk dere *godt* om, hva vil dere få til - dere er *ikke* Mangne Raundalen - uten *penge*? Dere kan alltids låse kona fast til kjøkkenbenken hvis dere er menn - men det er juks. Dere har akkurat råd til en porno/video-maskin, velbekomme.

Inntil så har skjedd anser jeg mine skifttillegg som det de er: Kompensasjon til meg og min familie slik at vi skal kunne ta igjen noe av det vi mister pga. den helsikes skiftgangen. At dere ribber fra skifttilleggene til folk som kan sove seg gjennom helgevakta med effektive søstre til å ta den verste dritten synes jeg er helt ok. At dere *ikke* tar av *overtidstillegget* til hvitfrakker som hever gasje for fast 15 timer overtid pr. uke, mens de beviselig *aldri* står denne overtida er meg komplantt uforståelig. At dere stoler på fjorårets næringsinntekt overfor folk som i sin nakne nød klager over at futen tar 17 av 20 kr. når de kjører vakt, og dermed røper en for de fleste eventyrlig inntekt i all nøden - salig er de enfoldige. (Legehets - javel - *noen* av min klasses instinkter kan jeg vel få lov til å dra på oppi alle analysene).

Nå er jeg igang så nå kunne jeg fortsatt lenge - lenge. Men jeg skal la det være. Etter 13 års samliv med denne rørsla er det klart at det er mange ting som gnager. I sær når man renner over av kjærlighet til horder av folk som har forlatt denne rørsla. Ikke til de som skriver om det i Dagbladet, men til de som har gått i passivitet, og latt det bli med det. Tror dog at pasienten AKP igjen kan stables på beina. Jeg tror Bjørn Nj [redacted] i TF-februar-82 stiller diagnosen på kornet når han sier: »De (progressive nordmenn) er ikke dummere enn at de skjønner hvor stor innflytelse de har på politikken vår, og *de ønsker ikke et nytt sett av undertrykkere på ryggen så snart de får kasta av seg borgerskapet.*» (min. uth.). *Skal imidlertid la den saken ligge og gå tilbake til der jeg begynte:*

At hele det norske samfunnet behandler oss som går rundskift i prosessindustrien som en pariakaste er jævli nok. Det er noe som jeg og resten av det vidunderlige konglomeratet av personligheter i denne industrien nok skal klare å hamle opp med med tid og stunder. Jeg forlanger imidlertid at SK i AKP ikke stiller seg på fiendens side. Ikke det at dere er så umulige å ta i akkurat denne saken, når det gjelder skiftarbeid tror jeg nemlig dere er dumme som spett (hets!). Det er bare det at jeg gidder ikke - orker ikke krangle med dere også. Jeg vil ha dere på min side, så vennligst: Fjern den idiotiske bestemmelsen om at jeg skal betale kontingent av skifttillegga mine.

Kom igjen, kjør på ut av milde, jeg har stilt meg lagelig til for hogg. Host også gjerne opp et par skiftarbeidere som er totalt og fundamentalt uenig med meg. For meg er det snakk om *prinsipper* jeg *ikke viker fra*, så får dere heller kaste meg ut. Jeg skal i tilfelle *ikke* annonsere det i Dagbladet (eller noe annet sted). Men en bjelle bør ringe.

Edgar
skiftarbeider.